

Forslaget, som derefter er blevet fremsat for den høje Rigsdag, uden at Landbrugsministeriet har fundet Anledning til at foretage den mindste Ændring deri. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Landbrugsminister at ændre Maalet i § 5, Punkt 4, fra 60 Meter til 80 Meter; det er den eneste Ændring, vi kunde tænke os at stille Forslag om, og jeg anser Spørgsmaalet for at være saa lille, at der ikke kan være Grund til at forlange Udvalgsbehandling i den Anledning. For saa vidt den højtærede Minister stiller sig velvilligt heroverfor, agter vi ved anden Behandling at stille Forslag i saa Henseende.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Dækker: Jeg maa straks erkende, at jeg er ikke sagkyndig paa Fiskeriets Omraade. Nærværende Lovforslag fremkommer jo som Resultat af Arbejdet i en Kommission, indenfor hvilken man er naaet til Enstemighed. Den sidste Taler berørte ganske vist et Spørgsmaal, om hvilket der paa et givet Tidspunkt havde været Uoverensstemmelse mellem Kommissionens Medlemmer, men man naaede dog til sidst at komme til Forstaaelse. Jeg har ogsaa opfattet det saaledes, at den foreslaaede Bestemmelse med Hensyn til Størrelsen af de omtalte Vaad er ensbetydende med en betydelig Forøgelse af Fiskeretskabet's Størrelse i Sammenligning med, hvad der hidtil har været gældende ifølge Loven af 1915.

Jeg kan i det hele paa egne og mit Partis Vegne give Lovforslaget min Tilslutning; kun et enkelt Punkt vil jeg gerne have Lov til lige at berøre. Det foreliggende Lovforslag angaar jo ogsaa den nyeste Sø her i Danmark, den ved Gudenaåværket fremkomne Tange Sø. Der er imidlertid den Hage, om jeg saa maa sige, ved Tange Sø, at da den i sin Tid skabtes — den og Gudenaåcentralen sorterer jo under den højtærede Trafikminister —, blev der fastsat visse Bestemmelser angaaende saavel Fiskeriet som Fuglelivet i denne Sø. Man ønskede, da der nu her var skabt en ny Sø, tillige at skabe et Tilflugtssted saavel for Fuglelivet som for Fiskeriet, idet man jo saa mange andre Steder her i Landet har tørlagt og afvandet de Strækninger, der tidligere har tjent til Ynglepladser, navnlig for Fuglene. Men ogsaa Fiskeriet var undergivet visse Fredningsbestemmelser, idet det efter Loven skulde være fredet undtagen for Lystfiskeri, og hvis der skulde ske Forandring deri, skulde der konfereres

med Landbrugsministeriet derom. Nu synes det, som om der her er ved at ske en Forandring, idet Tange Sø er inddraget under de almindelige Regler for den Lovgivning paa Fiskeriets Omraade, som her finder Sted, saaledes at Fredningsbestemmelserne for Fiskeriets Vedkommende bortfalder. Maa jeg som min rent personlige Anskuelse sige, at det absolutte Forbud mod Brugsfiskeri i Tange Sø har efter min Mening ikke saa forfærdelig meget at sige. Men der er ogsaa sket dette, at Tange Sø ikke mere er noget fredet Tilflugtssted for Fuglelivet. Da begge Dele, baade Jagtloven og Fiskeriloven, jo sorterer under den højtærede Landbrugsminister, vil jeg tillade mig at spørge, hvilke Bevæggrunde der har været for den højtærede Landbrugsminister til nu at lade Fredningsbestemmelserne for Fiskeriet bortfalde ved nærværende Lovforslag. Og da jeg i Avisartikler og Fagblade — f. Eks. „Jagttidende“ — har set, at ogsaa Jagten paa Tange Sø nu er udlejet, at den altsaa ikke mere hører til de fredede Vande, som mange Fuglelyndere i sin Tid havde glædet sig til, den skulde være, vil jeg tillade mig at anmode den højtærede Landbrugsminister om at give en Meddelelse om, hvilke Bevæggrunde der har været til, at disse Forandringer er sket ved dette Lovforslag. For øvrigt skal jeg, som sagt, paa mit Partis og egne Vegne anbefale nærværende Lovforslag til hurtigt Fremme.

Hans Nielsen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, er ikke meget forskelligt fra den nugældende Lov om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaå, men der er dog en vigtig Forandring, som Fiskerne vist ikke alle er lige glade for, nemlig Forbudet mod Anvendelse af mekanisk Kraft til Slæbning og Dragning af Vaad i disse Vande. Hvis Bevarelsen af Fiskebestanden gør dette Forbud nødvendigt, maa man jo finde sig i en saadan Foranstaltning; thi det, det gælder om dér som i Limfjorden, er jo først og fremmest at bevare Fiskebestanden; men dernæst om at benytte de Redskaber, som man mener kan være forsvarlige at benytte til Fiskeri. At der gives en særlig Tilladelse til Benyttelse af mekanisk Kraft til Fiskeri med Agavaad i 3½ Maaned, er forhaabentlig noget, som den Kommission, der har arbejdet med Sagen, har erkyndiget sig om, at Fiskerne ved disse Vande er fortrolige med, saa at der ikke deraf skal opstaa Stridigheder, som kan være uheldige. De andre Ændringer, som er foreslaaet, er jo i Grunden smaa. At Tange Sø f. Eks. kommer med ind under de samme Bestem-